

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margittai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendő az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 30 fill.

Hirdetések elfogadhatának:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben, Schalek H., Dukas M., Oppelk A. «Altalános Tudósítók» hirdetési osztálya Budapest.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyitlott petitsora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

A tél küszöbén.

Addig, míg melegen sül le a nyári nap sugara, s míg tart az enyhe őszi; még csak elviselhető a szegény ember sorsa, de ha beköszönt a hideg, megkezdődik a nélkülözés, a nyomorúság is.

Segítsünk a szegényeken! Ez legyen a jelszó.

Már is vannak ilyen humánus intézmények, melyek a szegények támogatását tűzték ki célul, s bárha egyes ilyen intézmények dobszó mellett cselekszenek, de mégis jótékonyt gyakorolnak.

Legelső helyen kell említenem ezen intézmények között a népkonyhát, hol a szegény emberek 20 fillérért egy két óráig melegedhetnek és hozzá még éhségüket is csillapíthatják. S ha elfáradva nincs fejüket hová hajtani, egy 8 fillérért találnak nyugelyet a hajléktalanok menhelyében.

Igen ám! — de mindehhez pénz is kell. Honnan vegye a szegény ember, kiknek munkanélküli kell csatlagnolnia naposszat az utcán. Kítől kérjen hát ez pénzt. Menjen koldulni?!

O nem! Ezt meg kell akadályozni, mert jól tudjuk, hogy a bőséges adakozás növeli a koldusok számát.

Lépjön összeköltetésbe a »Népkonyha« a »Hajléktalanok Menhelye« a »Kék Szív« egyesülettel.

Ugyan ki ne ismerné ezen egyesületet a fővárosban? Hisz minden egyes nagyobb utca sarkán látható kiszögezve egy-egy ilyen »Kék Szív«. Három nyílással fogadja be az adományt. A befolyt pénzből pedig a szegény gyermekeket látják el egy darab kenyérral és egy adag meleg tejjel.

Mind jó ez a fővárosban! De mit csinálnak a szegény vidékiek? Azok nem jöhetnek fel Pestre! Epen ezért kell, hogy ezen alapítandó össz-intézmény jótékony kezét a vidékiek is érezzék. Ez pedig csak úgy érhető el, ha minden egyes nyilvános mulatóhelyen ilyen »Kék Szív«-et helyeznénk el, — nemcsak a fővárosban, hanem minden vidéki városban volna ezen intézménynek fiókegyesülete és ott szintén ki-függesztenének ilyen »Kék Szív« alakú perselyeket és annak tartalmát bizonyos időközökben kiürítve, nem pénzben, hanem étellel látnák el az éhezőket és menhelyet adnának a hajléktalanoknak.

Ezen intézkedés annál inkább is beválnék, mert akárhányan vannak, kik szívesen adakoznának a szegényeknek; de mivel rósteinek keveset adni, inkább semmit sem adnak. Ide pedig minden szegénykezés nélkül bedobná minden adakozó a maga fillereit.

Igen nemcsak hogy elkerüljük a koldusoknak sáskamódra való szaporodását; hanem még biztosítva is volnánk az ellen, hogy nem dologkerülők és pálnokafogyasz-

tóknak adakoznánk, mert az egyesület ki-rósláná a konkolyt és csak azon segítene, ki önhibáján kívül esett a szomorú nyomasztolt helyzetbe.

Cselekedjünk minél hamarább; mert ha gyorsan cselekszünk, kétszeres eredményt érünk el.

Közigazgatási bizottság ülése.

A megyei közigazgatási bizottság november havi ülését dr. Jankovich László gróf főispán elnöklésével f. hó 11-én tartotta.

Az alsípáni és főorvosi jelentést a bizottság tudomásul vette.

A mult létes megbízásából a törvényhatósági állatorvos részletes javaslattal terjesztett be az iránt, hogy a fertőzött helyekről szállított állatok az érvényben levő szabályrendeletek megkerülésével más helyre szállíthatók ne legyenek, továbbá hogy az Ausztriába irányítandó szarvasmarhák marhaleveleit ne kelljen német fordítással ellátni. Ily irányban a bizottság felterjesztést intéz a földművelésügyi miniszterhez.

A kereskedelemügyi miniszter a Sümegen és Alsóföldvén felállított két városi távbeszélő létesítését és ennek az interurbán forgalomba való kapcsolását az idő szerint hitel hiányában nem eszközölheti, azonban azt a jövőre nézve előjegy-zésbe vette; a mit a bizottság tudomásul vett.

Kir. tanfelügyelő havi jelentése szerint ezen időszakban meglátogatta a csáktornyai tanítóképző-intézet összes évfolyamait; a turcsicsesi állami elemi népiskolát, a dekanoveci, domási-necezi, szelencei, muraszentmártoni római, kathi iskolákat; a második tanítói állásnak — amint

TÁRCZA.

Kavicsok.

A míg a porban vígan játszadozva Nem kérdeztem, hogy a jövő mit ad. Összegyűjtöttem gyermekes örömmel A vidék minden színes kavicsát.

Összegyűjtöttem gyermekes örömmel, S féltve őriztem minden darabot, S a mikor egy-egy elveszett közülök, Gyásznapnak néztem az egész napot.

Régen volt. Most már búbaborult arczozal Az ösvényt mogorván rovom, rovom... Homlokomon ráncz ránczba fut maholnap, Mikor tűnődöm fojtó gondokon.

S mint a reves fa pislogó fénye, Úgy rémlik elem egy szörnű titok: Elkallódtatok, — vissza sohse kaplak, Sok tarka álom, színes kavicsok!...

Kaszab Géza.

Ősz utótlján.

Szürke égbolt... Szürke felhők, Semmi harmat, semmi napfény... Ólomszín köd, ólom eső, Muló idők... muló remény.

Rálehelte a világra Kóros lelkét az enyészet... Csillogó fény, pompa, illat, Minden, minden semmivé lett.

S mikor a nagy természetnek Vonaglását végt látom... Azt gondolom, hogy ilyen lesz Oh, ilyen — az én halálom.

Károly Gyula.

Dimitrovics kapitány

Skerlitz hadnagy az ügyvédek báljáról referált a kapitánynak.

— Pompásan mulattunk, kapitány ur! Én magam tíz üveg pezsgőt pusztítottam el, pedig tudod, hogy jámbor fiu vagyok. Igazi francia pezsgő volt, meggyőzöttem a nacionalizáról.

Dimitrovics kapitány (ürelmellenül hallgatta a hadnagy szapora beszédét. A nagy vörös rácz valamire várt és bosszusan kérdezte:

— Hát más nem történt?

— Na igen! képre másztam az egyik parasztnyuzónak. Komázott velem, hát kioktaltam a dienstreglement-ra!

— Sacrament! Már megint valami bolondot csináltál?

A hadnagy kacagott. Gyermekesen, boldogan, mint valami vásótt fin, aki sikerült csinált el.

— Ugyan hagyj el kapitány ur. Muszáj volt. Fejbe kellett vernem valakit, különben szétbuk-

kadtam volna, mint egy srappel! Az a sok parasztnyuzó megvádított. A tómerdek prókator eszembe juttatta minden születésem előtti és utáni adósságomat. A néhai való, czopfot viselő tédharisnyás, derék Skerlitzek minden bagatell-ügye rémes bosszont járt a fejemben. Nem volt levegőm. Hát megtszítottam.

A kis szöke hadnagy úgy kacagott, hogy majd szétvetette a vaffenrokkját. Felült a század iroda asztalára és onnan deklamált.

— No tudod, kicsoda levegőtisztulás volt ott! Mikor az első pezsgős üveg repült, magam maradtam a csatatéren. Akkor aztán megittam a fent nevezett tíz üveget.

A kapitány dühöngött. — Ekkora botrány! Különbben az ügyedet elvállalom, bajtárs.

— Köszönöm — tiadt fel a hadnagy ijed-

ten, lehetetlen...

— Mi? Mi az?

— Nem lehet.

A hatalmas rácz vörös arca biborpirosra vált. Felfutta a mellét és úgy bömbölt:

— Hát ez már megint kicsoda számarság? Hát nem megmondtam neked, te gyerek, hogy mindig rám bíz az ügyeidet? Én vagyok az öreg apád, érted! Csak nem engedhetem, hogy holmi ostoba segédkezés miatt agyonvágjanak! Mit csinálna akkor a te imádságos törékeny mátkád, a kis baronesz mi? Kisirná a két gyönyörűség buzavirágcsin szemét, te bikficz!

Dimitrovics kapitány nagyon haragudott. A legénység, még a katholicusa is, viszájára vetette a keresztet, mikor a »fenevadász« haragudott.

A hadnagy szepegett, akár a gyermek.

ez Domásinecen és Dekánovecen most már halaszthatatlan — sürgős szervezése ügyében intézkedett. Meglátogatta a csáktornyai állami elemi fiú és leányiskolákat, az alsó-domborui községi elemi fiú és leányiskolákat, valamint az alsó-domborui kisdudovát. Alsódomborun a miniszter s a közigazgatási bizottság külön rendelkezéséhez képest személyi ügyekben tárgyalást tartott. — A miniszternek a magyar nyelv kötelező tanítását mellátó körrendeletéhez képest felhívta a közvetlen felügyelete alatt állami és községi elemi iskolák tanfolyamait, hogy ezen rendelet következményeinek legszigorubb szem elől tartásával állapítsák meg a magyarnyelv kötelező tanításával szervesen összefüggő munkatervet.

Tótszerdahely községnek az iskola jellegének megváltoztatása tárgyában beadott kérvényét a kérdés érdemének elbírálásához szükséges okmányok beszerzése végett a bizottság kiadja a kir. tanfelügyelőnek.

A nemzetiségi vidékek túltöltött iskoláiról beérkezett jelentések javaslattal végett a kir. tanfelügyelőnek kiadták.

A községi faiskolák és gazdasági ismételő iskolák közötti viszony szabályozásáról szóló miniszteri rendelet kellő utastással az érdekelt községnek kiadták.

Az árvászeki elnök jelentése szerlnt a fogalmazói kárnál szeptemberben elintézés alá került 11.008 úgydarab, a melyből októberben feldolgoztak 5412 úgydarabot s így október végén hátralékban maradt 5386 darab.

Szülőlétszámváltás tartozásból szeptember és október hónapokban töröltetett 12980 K. 53 f. tartozás. A bejelentett károkból 104 esetben 4761 K. 18 f. adót töröltek. A vármegye területén október hóban befolyt adóban 134581 K. 40 f.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Erzsébet napja.** A magyar mindig halás kegyelettel szokott megemlékezni szerelét nagyjairól. Halásan, szomoruan emlékezünk meg Erzsébet királynénkről, Nagyszónyunkról, ki oly közel férközött szívünkhez, mint tán más hasonló még senki. Erzsébet napján Csáktornyan is lerótták a kegyelet adóját. Ünnepi szent mise volt a katolikus templomban, melyen a katonaság s a tanuló ifjuság testületileg velt részt, utóbbiak tanáraik s tanítóik vezetése mellett. Mise után az egyes iskolákban intézeti

ünnepek voltak, hol az ifjuság szavallatokkal, emlékbeszédekkel s énekekkel adózott kegyeletének. A csáktornyai állami tanítóképző ifjuság önképzőkörre diszgyűlést tartott, melynek alkalomszerű tárgyi voltak: 1.) »Hymnus« énekelte az ifjuság énekkar. 2.) »Erzsébet királyné.« irta s szavalla Mikolczy M. 3.) »A nap méltatása.« tartotta Horváth Ignác IV. é. t. j. 4.) »Erzsébet napján.« irta Móra István, szavalla Kovács József IV. é. t. j. 5.) »Szózat.« énekelte az énekkar.

— **A közigazgatási bizottság ülése.** Tekintettel arra, hogy a törvényhatósági bizottság rendes közgyűlése december 9-ére esik: a közigazgatási bizottság december havi ülése december hó 9-én, hanem 10-én fog a szokott időben megtartatni.

— **Csáktornya nagyközség virilistái** az 1903. évre. Gróf Festetics Jenő, Neumann Miksa, Ziegler Kálmán, Szent Ferencz-rendő zárdá, Benedikt Ede, dr. Krasovec Ignác, Friedl János, Pethő Jenő, Wollák Rezső, Morandini Bálint, Neumann Samu, Vuicsák Miksané, Cs. és kir. szab. déli vasutllárság, Nuzsy Mátyás, Molnár Elek, Kohn Hermán, Csáktornyai lakareképzőtár, Pecsornik Ottó, Heinrich Miksa, Löbl Rezső Pótlagok: Dr. Schwartz Albert, Czvetkovics Antal, Schrenk Ignác, Graner Miksa. Legtöbb egyenes adója van gróf Festetics Jenő nagybirtokának, 603784 kor. legkevesebb Graner Miksanak, 503 kor.

— **Athelyezés.** A es. és kir. szab. déli vasut igazgatósága Laphaidt Bela csáktornyai vasuti tiszlet Budapestre s helyette Tóth Károly balatonszentgyörgyi tiszlet Csáktornyára helyezte át.

— **Halálozás** Petrovics Mihály, a katori róm. kath. iskola tanítója folyó hó 20-án hajnali 5 órakor elhunyt. Temetése folyó hó 21-én délután 2 órakor volt nagy részvel mellett. Az elhunyt haláláról az iskolaszék adott ki gyászjelentést. — Özv. Deutsch Gyuláné született Rosenberg Rozália hó 20-án délután 9 és fél órakor életének 53-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. A meghaldogult földi maradványát hó 21-én pénteken délután 2 órakor helyezték örök

nyugalomra a helybeli izr. sirkertben. Béke poraikra.

— **A gyermekek** legjobb erősítő és tápszerül a Zoltán-féle csukamájolaj ajánlható, melynek rendszeres használata által a gyermekek kóros behatásokkal szemben ellentállóképeseek lesznek. A Zoltán-féle csukamájolaj teljesen szag és íz nélküli, lapereje nagy, könnyen emészthető s úgy felöltek, mint gyermekek szívesen veszik be. Üvege 2 korona a gyógytárakban.

— **A vármegyei központi és gyám-pénztár** 1902. évi december hó 31-én működését beszünteti. 1903. január hó 1-étől fogva a vármegyei központi és a gyám-pénztár teendői a vármegye székhelyén levő kir. adóhivataltalra; a vármegye számvetéség teendői pedig a kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvetéségre (számvétői kirendeltségre) ruházatlaknak át; emel-fogva az emhelt naptól kezdve, a vármegyei pénztár és a számvetéség eddigi ügyköreire vonatkozó minden beadványt és hivatalos levelezést a kir. adóhivatalhoz, illetőleg a pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvetéségre (számvetéségi kirendeltségre) kell címezni. b) Mindazokat a járulékokat, melyek a fenálló törvények és szabályok értelmében a rendezett tanácsu városok a kis és nagyközségek által beszedendők és eddig a vármegye alispánjához, illetőleg a vármegyei pénztárba voltak beszállítandók, (akár az 1903-ik évi január hó 1-étől kezdve esedéks k, akár pedig az ezt megelőző évekből származó hátralékok), ugyszint a közvetlen adófizetők által befizetendő járulékokat 1903. évi január hó 1-étől kezdve, a vármegye területén levő illetékes kir. adóhivatalokba kell szállítani. Ha a befizetés nem személyes, hanem postautalvány vagy pénzes levél útján történik: a községi előjáróságok és az illető magánfelek mindig pontosan jelöljék meg, hogy a beküldött penzösszegnek egészben és részben mi a rendeltetése (péld. vármegyei utadóra K. f. községi jegyzői nyugdíjjalakra K. f. stb. összesen K. f. c) Azok a penzösszegek vagy értékek, melyeket a vármegye alispánja egyes felek részére, a

— De édes kapitány ur, igazán nem tehetek róla! A mulatságon ott voltak Jete! és Ráduly főhadnagyk és rögtön ajánlkoztak.

Hazodott a kis hadnagy, de muszáj volt neki. —

A kapitány lecsillapodott. — Jól van! — mondta epésen. — Más mondani valód nincs?

— Oh, igen; — kapott hirtelen szóba a hadnagy és újra zavarba jött, — üdvözöltet a szép Lóri!

— No?
— Nagyon unatkozott szegény! A sok prókátor között kerülgette a sirban nyugvó férje emléke. Látod, kapitány ur, igazán nem értem, hogyan lehetett az ilyen szép, életvidám asszony egy parasztnyuzónka a felesége? Igazi kinstári dáma!

A rácz mosolygott.
Remélem, udvarollát neki.
A hadnagy elvörösödött.

— Hova gondolsz? Külömben nem tagadom rád való tekintetből. De csak azért! Hogy meg ne közelíthessék azok a pörvesztők.

Dimitrovics kapitány felkacagott. Boldogan, vidáman vergette meg a hadnagy vállát és jólelkűen mondta.

— Derék fiu vagy! Szervusz!

Skerlitz hadnagy a katonai lövöldében lelőtte ellenfelét, a vén prókátort. Jókédvében volt

a kis hadnagy és csak jobb karját zuzta szét golyóval a parasztnyuzónka.

A kis bánati városban élénken tárgyalták a szomorú esetet. Még polgári körökben is a kis hadnagy mellett nyilatkoztak meg a rokonszenv, aki ebben az egész ügyben a legavvalórosabb magatartást tanusította.

Részben sajnálták is a hadnagyot, mert nyilvánvalóan látszott, hogy a párbajny, amelyet nyilvános botrány előzött meg, a hadnagyra szomorú befizestét fog nyerni.

Willibald von Skerlitz hadnagy ugyanis jégben járt egy felső-sziléziai lengyel főúrnak, Bor-tovszky János bárónak leányával, a buzavirág-szin szemű Dalmával. A keserű lengyel kőztudomás szerint szigorú elveket vallott és bizonyos volt, hogy ki fogja adni az utját a leánya véle-gényének, ha értesül a párbaj botrányán előzményeiről. Mert Skerlitz hadnagy Dimitrovics kapitány barátójáért, a szépséges szép Lóriért rögtönözte a botrányt.

Az ügyvédbálon ugyanis a szép Lórit, akinek viszonyát a nagy vörös ráczsal ismerték, feltu-nósn elhanyagolták a gavallérok. Szinte tüntettek a figyelmelenségükkel, ami már magában is fölforralt a jó lelkű Skerlitz hadnagy vérért, aki botondulásig szerette kapitányát, a vörös ráczot. A nővel szemben tanusított udvariatlanság különben is minden esetben dühre ingerelte volna.

Igy aztán mikor hajnalutján a báterem egyik szomszédos külsőszobájából kihallotta a vén prókátor sértő megjegyzését, amely a szép Lóri-ra vonatkozott, a hadnagy megfedkezett magáról. A vén prókátor ezt mondta:

Még nem vezették ki innen a markatnyosnét! Mégis szemtelenség! Az én időmben az ilyen személyt kitanácsoltatták volna a szalából!

Erre a megjegyzésre argumentált Skerlitz hadnagy pezsgős üvegekkel.

A kis hadnagy a párbaj után erősen szorongott. Szerette volna, ha sem a vörös rácz, sem a felső-sziléziai lengyel vúrur nem tudnak meg semmit a párbaj okáról. A kapitány előtt győzedségből akarta eltitkolni, a keserű lengyel elől pedig saját jól felfogott érdeke miatt. A szigorú lengyel bizonyára visszaküldéné a lánya jegyűrjét.

A párbaj igazi oka kismadnapra mégis eljutott a vörös rácz füléhez. A fenevad dühöngött.

— Te gyermek rohant rá a hadnagyra és szerettel megölte — mért nem szóltál nekem erről az ostobaságról. Lekaszaboltam volna az egész ügyvédbágról!

— De kapitány! Ez az én ügyem volt.

— A fenét! Most már mit csinálsz? Mi? A jövendőbeli apósod kitagad! Hiszen Lórit erősen kompromittálta a hozzáam való vonzódása.

— Nekem kötelességem volt a sértést megtorolni.

A vörös rácz elérzékenyült.

— De édes fiam, te csak nem lehetsz áldozata a nemes szívednek. Ezt nem engedhetem. Az a boldog lengyel pedig nem ismer pardont.

— Jöjjön, aminek jönni kell!

vármegyei központi pénztárnál 1902. évi december hó 31-ig kiutalványozott, 1903. évi január hó 1-től kezdve a szabályoknak megfelelő módon a vármegye székhelyén lévő kir. adóhivatalnál vehetők fel. Ha jövőre az utalványozás nem a vármegye székhelyén lévő adóhivatalnál, hanem a vármegye területén lévő más adóhivatalnál történik: erről az érdekeltek is értesítve lesznek. A gyámpénztárból kiutalványozott összegek ezentúl is kizárólag a vármegye székhelyén lévő adóhivatalnál fizetettek ki. d) 1903. évi január hó 1-től kezdve, a megfelelő okmányok bemutatása mellett, a vármegye székhelyén lévő kir. adóhivatalnál kell befizetni azokat a kamatokat, vagy törlesztési részleteket is, melyek a magánfelek által a vármegye gyámpénztárból nyert kölcsönök után, akár az 1903-ik évtől fogva a jövőben válnak esedékessé, akár pedig az 1902. vagy ezt megelőző évről hátralékként fennállanak: viszont ezentúl a vármegye székhelyén lévő kir. adóhivatal fizeti ki azokat az összegeket (kamatokat) a melyeket a vármegyei árvaszék 1902-ik évi december hó 31-éig egyes kiskorúak vagy gyámok és gondnokok kezéhez utalványoz vagy pedig 1903. évi január hó 1-től utalványozni fog. e) Végül a vármegye székhelyén lévő kir. adóhivatal a pénztárak átadásánál és átvételénél járó munkálatok miatt a jövő évi január hó 1-től 15-éig a közönség részére csak d. e. 8—12 óráig lesz nyitva.

— **A varazdi fürdő** igazgatósága lapunk útján értesíti a közönséget, hogy a mai naptól fogva csakis szerdán és szombaton d. e. 9—d. u. 1 óráig és délután 3—6 óráig, továbbá vasárnap délután 8 órától délután 1 óráig lesz nyitva a fürdő.

— **A közigazgatásból** Mult vasárnap közölte a »Belügyi Közlöny« a jövő 1903. év Újév napján életbe lépő vármegyei új ügyviteli szabályzatot. Ez ügyviteli szabályzatnak a közönséget érdeklő több rendelkezése is vannak, melyek közül fontosabb az is, hogy a főszolgabíró a vármegyei közönségre által rendszeresített napokon, ilyenek nem léteben pedig havonként legalább

Dimitrovics kapitánynak kidagadtak az erek a homlokán. Erősen gondolkodott s a gondolkodás miatti gyötrelmet kiült az arcára.

— Átkozottul boldog helyzet ez, fiam! Nyögte ki aztán elkényszeredve, ilyen nagy adósod én nem lehetek. Itt a boldogságotról van szó.

A kis hadnagy szemé elborult. Titokban sóhajtott egyet s aztán erőltetett vidámsággal mondta:

— Katonadolog!

A kapitány felfohászodott.

— No hát segítünk rajta fiam!

* * *

Másnap Dimitrovics kapitány levelet menesztett Felső-Sziléziába, Boritovszky János báróhoz. Maga írta meg a botrányt és a párbaj lefolyását s végül áradó szavakkal festette le a kis hadnagy gallériós viselkedését. Levelet így végezte.

— Bármit is írjanak mások méltóságodnak, sziveskedjék tudomásul venni, hogy a szép Lóri menyasszonyom, akit az ősszel feleségül veszek, Skerlitz hadnagy tehát a menyasszonyomat védte meg, ami minden uriembernek, kivált ha bajtársunk, kötelessége.

És Dimitrovics kapitány, csak hogy megmentse a kis hadnagy boldogságát, feleségül vette az özvegyet.

Pakots József.

egyszer, bizonyos előre meghatározott s a közönség tudomására hozott napokon járásának a szomszédos községek részéről is könnyen elérhető, nagyobb községeiben megjelenni köteles s itt a panaszok és kérelmek meghallgatása, az esetleges felvilágosítások megadása, a kihallgatások és vizsgálatok fogantatása, valamint a szükséges intézkedések közvetlen megtétele végett tárgyalási napokat tart. Az ilyen tárgyalási napok felváltva, a vármegye különböző vidékein tartatnak. A magánérdeku panaszoknál először az egység létesítését kell megkísérteni s ha ez nem sikerül, kell a panaszról jegyzőkönyvet felvenni. Hasonlóképpen intézkedik az ügyvezető alkalmattal kiadott községi és körjegyzői ügyviteli szabályzat is, a menüiben a jegyzők is kötelesek a körükbe tartozó községekben előre megállapított napokon személyesen megjelenni s az ily alkalmakkal jelentkező felek ügyeit lehetőleg a helyszínen az ügy természetének megfelelő tárgyalás és elintézés alá venni. Az ilyen látogatási napon oly hivatalos ügyeket is köteles ellátni a jegyző, melyekben a tennálló szabályok szerint rendes körülmények között a magánfelek terhére napidíjat és utiköltséget számíthat fel: (például kisebb polgári peresügyekben hozott ítéletek végrehajtása) ily látogatási napokon azonban a helyszínen ellátott ügyekben utazási költség külön felszámításának helye nincs.

— **Pollák Bernát** varasdi órák és ékszerész értesíti t. vevőt, hogy részére barmintemű rendeléseket és javításokat a helybeli Tódor R. fűszerkereskedő czeg sziveségből átvesz és eljuttat s azok onnan teljesen bérmentve átvehetők vagy házhoz szállíthatnak.

— **Katona szökevény.** Jaklin Ferencz a kanizsai 20. honvéd gyalogezred közlegénye, ugy látszik, nem igen érezte magát jól ezrednél, mert gondolt egyet s t. hó 17-én minden bucsuszó nélkül ott hagyta ezredet s hazament Zalaujvárra, hol Szanecz Mihálynál tartózkodott mindaddig, míg csak 19-én a csendőrség meg nem találta s vissza nem kísérte hűtlenül elhagyott ezredéhez.

— **A város állandó vendége.** Folyó év tavaszán, még május hóban, egy cigány famihát tartóztatott le a csendőrség munkanélküli csavargás miatt. E díszes 5 tagú család azóta a mai napig s tudja Isten még meddig lesz Csáktornya község vendége. Mikor tartóztatták őket, a családó Szalóky Nándornak nevezte magát s illetősége helyéül a vasmegeyi Árokszállást vallotta. A város előjárósága részéről megindult a hivatalos levelezések, de sehogysém vezettek eredményre, hivatalos uton nem lehetett kimutatni, hogy a cigány család árokszállási illetőségű volna. Vegre is a szolgabíró és a csáktornyai előjáróság elhatározta, hogy a cigány által megnevezett Árokszállási egyénekkel szembesíti a családot, legalább így bebizonyosodik az illetőség s mégis megszabadul a város valahogy immár állandóvá lett vendégétől. Azonban a cigány eszén nem igen tud közönséges halandó kifogni: mikor már vinni akarták szembesíteni a cigányt, akkor egyszerre csak azt mondta, hogy egy Körmennd melletti faluba való, mely községnek még a magyar nevet sem tudja. S most a város keresi tovább azt a községet, melyik hajlandó lesz állandó vendégétől megszabadítani. A cigány familia pedig gondolja magában, olyan jó dolgunk

van itt Csáktornyan, van enni való s meleg szoba, kár volna tovább menni a hideg télben.

— **Agyonütötte a fa.** Jurász Vincze paloveczy lakos a feleségével együtt épületfát szállított haza. Mikor hazaérték, segítség nélkül ketlen akarták a gerendákat lerakni, a szekérről. A gazda a szekéren állott, az asszony pedig a szekér mellett állva segítkezett. Jurásznak kicsuszolt a kezéből egy nehéz gerenda s oly szerencsétlenül esett az asszonyra, hogy az rögtön szörnyet halt.

— **Összeégett gyermek.** A szülői gondatlanság nap-napután meghozza a szomorú következményeit. Folyó hó 14-én Fodor Flórián zalaujvári lakos felesége főzés közben kiment az udvarra s ez idő alatt 4 éves János nevű kis fiát magára hagyta a tűzhely mellett. A kis fiu ruhája, hogy-hogyan nem tüzet fogott s mire észrevették s az égő ruhát leszedték róla, oly súlyosan összeégett, hogy másnap, 15-én belehalt seibe. A gondatlan szülőket feljelentették a nagykanizsai kir. ügyészségnél.

— **Mikes Kelemen,** a legkitünőbb magyar memoire-író, Rákóczy hű kiserője, újjabban mindinkább meghódítja az irodalmat. Levelei is több olvasó kezén forognak, mint valaha, irodalmi történetírók is, historikusok is többet foglalkoznak vele, mint régen. Festik, szinpadra viszik, versekbe írják élete folyását. Az a mély szeretet és hűség, a melylyel ő fejedelméhez holtig viseltette, költői, sőt szinte legendás alakká teszi őt. Levelei is a legkitünőbb magyar próza, melyet irodalmunk mind máig tanulhat. A törtérianak az ő levelei Rákóczy korának érdekes documentumai s belőlük tüket legszebben és legigazabban a kor érzése; abban van megrajzolva a bujdosó fejedelmek alakja és az emigrációs szomorú sorsa, apadása, kihalása. Május 28-án 1720-ban írja: »Az Isten árvaságra teve bennünket és kivéve ma közülünk a mi édes urunkat és atyánkat 3 óra után reggel. Ma nagypéntek lévén, mind a menynevei, mind a földi atyáinknak halálakat kell siratnunk. Micsoda életet élt ő és micsoda halála volt! Hiszem, hogy megmondották neki: Ma vélem lesz a paradicsomban.« Így siratta el ő Rákóczyt, de már az nem volt, a ki az ő szemét lefogja; utólsónak maradt a bujdosók közül. De az emlékezete él és sok költő képzelete csapong a sirja körül. Mikes Kelemenről »szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 168-ik füzeté.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes felbőr kötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII. Üllői ut. 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Šparajmo.

Sada, kada nagradu našega truda zememo Božji blagoslov, naj se ne ogizdamo nego budemo spametni i pazljivi, da nam potlam nebude zrok žalostiti se zbog sadašnjih naših činov.

Mislimo si na dugu zimu, i na dugo protulelje, i na ono dugo vreme, koje je još druge žetve. Iz toga kaj smo vezda skup spravili, iz toga moramo preživeti do onog vremena.

Zima je bormeš ne prilična za jednoga poljodca za to da onda bi mogel iz svagdašnjeg dela si priskrbiti kruh, pak stoga živeti. V zimi prišparali nemre vno go. Ako se samo sa domaćom mestrijom ne boravi.

Dakle sada nam je treba tak napuniti komoru, da se ova do dođuće žetve neizprazni, i da se na mesto njeno ne doseli glad i nevolja, koji su nemilosrdni stanovniki tam, gde se nastaniju.

Vu obilnih danah mislimo si na sedem stotih ljetah, mislimo si na one dane, kada nebudemo imali nikakvog dohodka, nikakve službe, kada se nebudemo znali kam obrnuti, kada nam niži jedan dan nebude do nesel svoj plod.

Ne hitimo vkraj ono, kaj imamo zlebka nego budemo spametni i mudri vu prodaji ovih. To smo već mogli opaziti, da čim se bolje žuri gdo prodati žito, stem mu je prije žal.

Poleg pune komore je mirno moći počivati i leži je dužnosti izvršavati.

Koj kakve duge ima, naj si misli a namirenje već sada. Naj se trsi osloboditi od terha, koj mu nemirnimi dene njegve dneve i neda mu vu noći spati.

Oh, kak je hudi terh čoveku dug! Naj stepe si plačah čim prvije ovoga terha, naj se oslobodi od njega, jer je ov huiši, kak kakov gud drugi terh! Ov nas navek guti.

Mislimo si sada takaj i na one dužnosti koje imamo prama domovini nam miloj, da ove mir i cvetenje gori obstoji. Bregi malih droblinicalh jesu, tak se i naše domovine blagost iz naših fillerov se zazidja. Sve-dakle dužnosti, koje imamo prama domovini!

Imamo dužnosti prama sebi i prama našoj familiji.

Tu je vreme, tu je prilika, da ove vu pozornost zememo i zvršimo nje.

Ili nam morli naj ne dojdju vu pamet žalostni dani? Naj nam nedojde vu pamet, da smo si vu Božji rukaj, koj kak nas more blagosloviti, tak nas more i sa nevoljami pohoditi!

Ili morli nas nemre postignuti nesreća? Jeli nas nemre navaljiti beteg? I gdo zna, jeli se okolo nas već nemota i smrt!

Mislimo si na ove i oslobodimo sebe i

familiju od dođućih žalostnih dnevo, od zdvoynosti i plača, koj bi vu nevolji nas postigel.

Stupimo med člane pomoćne kasse i tak se moremo sebe i svoje osecuriti, da vu nevoljih danah nebudemo morali ili kruha prositi, i da nas po smrti nebudu hitili vu jamu, kak živinu, nego da budemo pošten sprevod imali.

Šparajmo vu plodnih dnevih, da sloka ljeta nedojdeju zvrhu nas!

L. R. J.

Kaj je novoga?

Učitelja zbiranje.

Za Drava-Szent-Ivan občiaske škole za navučitelja Gašpar Jožefa diplomiranoga navučitelja izabrali jesu.

Na železnici nesreća.

Tekućega meseca 12-og dana vu jutro iz Čakovca proti Egerszegu idući vlak ne daleko od kasarne na prek vozećem putu je spogazil Salon Petra čakovečkoga stanovnika kola. Vu človečim življenju ni se pripetil kvar. Nego jednomu konju sve četiri noge osekali su od mašine kotači i kola takaj zdrobili jesu. Nesreća ova kućiaša nepazljivost zrokovala je.

Prenešćeni senjem.

Od trgovine m. kr. ministra dopuše-njem Kotor občini letošnjega senjma, kojega navadni su bili novembra meseca 30—ga dana obdržavati, letos decembra 1-ga budu obdržavati.

Mladi zločinac.

Terkač Mihalj čakovečki redari, kad je na svoj stan bil dimo došel, spazi je, da negdo stranjski je hodil po njegovoj sobi, kad je okolo pogledal, žalostijum spazi, da iz njegove ladice izniknulo je 45 korun penez, koje si je on skrbljivostijum prišparal. Drugi dan k njemu dojde iz Felšo-Pasztafa Mikolić Regina stanovnika, pak veli, da njezina 12 let stara Jelica puca penez je našla na vuclici nisu li mozbit njegovi, koje je bil zgubil? Malu puca su taki počeli rotiti, koja je i taki valovala, da je ona poiskala vu Terkača sobi skritoga ključa i tak je vzela van iz ladice penez.

Židovske cirkve razbojnik.

Sad nam došlo do znanje, da Žerjan Vilmoš čakovečki zlezenik pol-pupih je bil taj koj je hotel židovsku cirkvu porobili. Iz ovom prilikom za jedno do znanja stavljamo, da on isti dan, kad je Žerjan vu čakovečku židovsku cirkvu vudrl, na spodoben način jesu ravno onda i vu nagykanizku i lendavsku židovsku cirkvu pohodili. Nego ovo se samo iz nenada pripetilo,

kajti razbojnik jedan drugoga niži ne poznaju. —

Kradja.

Mihacz Jožef totfalusi stanovnika dvo-rišca je Majnić Jožef varaždinski stanovnik ovog meseca 9-ga dana iz kotca 9 kom-gusek do 32 korune vrednosti vkral.

Rezervistovi penez.

Vu Körmentinu se sgodilo sledeće pripećenje, istina da je to danas već tak rekuć svagdašnje delo, ali ipak je ne lepo Ledomajer Daniel po gavalerski je živet, labavam je marljiv pohoditelj bil, radi toga jesu njega svigdi za gavalira spoznavali. Nego danas već gospon oberleitinand vu soldačkim reštu sedi — zbog kradje. Njebaš velika suma penez sve skup samo do 500 korun. Nego ove penez je od rezervistof penez posvojil. Kak guder je mala šuma z. dosta je na to, da se je stim na nikaj spravil gospon oberleitinand.

Duše slepost.

Manz Vilmoš vu jednih nemških novinah pripoveda od duševne sleposti, medju ostalemi imenuje jedno dogodjenje, koje se jednoga bečkoga trgovca sliši. Taj tergovac, koj je jako izobraženi človek bil, četiri jezike je govoril, i za sva se jako dobro bil sečal. — nekaj jesu njemu penezi bili sfa-lili. Ovo njega na tuliko bilo zažalostilo da je vu duševnu slepost opal Videt je stvari, nego ni poznal nje, tak se njemu činilo, da sad prvič za pazil bi nje. Njegove, familie članov obrazi tudji su bili pred njim. Ako se vu z-realo gledal, ni se bil poznal, stolca je ponudil sebi. Kroz više let živet je na taj način, do po malem izgubil je sva čustva i vumerl je.

Protj jednomu aplegtu.

Vu Nagyikinda je vu Eremić Pavla orsačkoga spravišca obligata stanu na večer črez oblok negdo je strelil. Vu njegovoj hizi je ravno onda sedelo okolo stola veliko društvo, glas strelje je vu veliki strah nag-nulo nje, drugač nikakva nesreća se ni pri-petila, ar se kugla ober glav njihovih visoko zavrtala vu stenu. Za ludodelnika još do sada nisu mogli zavzediti.

Pred soldačijom vu smrt.

Szücs Istvan dvadeset i jedno leto star činovnik oktobra prvoga rukoval je za sol-data nego poradi betega pustili su njega za kratko vreme na slobošću. Kad se mu spundio ovo vreme, i moral bi nuter ruku-vati nego mesto toga na svojim stanu se rajši strelil i taki je vumerl. Svojim rodi-teljem je svaki dan povedal, da žnjega nig-dar nebude soldat, kajti njegova nevolja ne-bude mogla podnesti ovu težku službu.

Nek budu tak dohri.

Jeden gospon svojim sinekom kre Szajna potoka bregu se bil setal. Mali sinek se tim zabavljaj, da je kamenje hital, vu vodu. Na jedenput se pošklizne i opadne vu potok. Dete bi se svikak vtopilo, ako jeden mladi človek, koj je ravno poljeg bil ribil, za njim ne skoči. Srečno je na po-tegnul dete na breg i preda vu dvojnosti bivšemu njegovomu otcu. Ov goruču zah-valnost podeli svojsa sina osloboditelju, zatim ga oprosi, da pokehdob sad je već svejedno, oprava vam le itak mokra, skočite vu vodu i donesite van — deteća kapiću takaj, koja je tam ostala vu vodi. Nezna se jeli je bil tak dober. —

Robljenje po belim danu.

Izvanredno robljenje se pripetilo vu Budapešti. S krivim ključom su odprli na očigled simo tamo hodajućega puka vu glavnoj vulici tak zvanoga Serenyi zlata trgovca štacuna. Doklam je trgovac obeduval, vdrlu su vu štacun njegov i odnesli su vu velikim broju zlatih vur, lancov, prstanov i kajkakvih zlata dugovanja. Kad je trgovac od obeda vu štacun bil stupil, njemu na najveću čudu spazi sve po štacunu u naj-veštem neredu razmenati i kaj je dražesega bilo sve odnešeno. Kvara su vučinili do čebiri ili pet jezer korun. Redarstvo sad zazvedava za le prevzetne zločince.

Nesreća na šinjah.

Iz Hódmezővásárhely mesta javiju, Pal-loš Ignaca i družto vu Pešte pri delanju nove železnice med Hódmezővásárhely Ma-ko i Nagyszénmiklóson ležeće prek večera ob 6-oj vuri v jutro velika nesreća se pripetila. Benko Istvan foringaš svojimi koli prek šinjah je nakanil iti, kad je ravno peska vozeći vlak doružil bil. Lokomotiva voditelj je kesno spazil i po takvim načinom je vlak konja, kola, i foringaša zdrobil. Benko je taki vumerl. Glavu njegovu kogači od njegovoga tela su presekali. Vu tem slu-čaju vlak se iz šinjah posmeknul i pet va-gonov je vu tri metrov ghiboku jamu opalo. Vu zadnjem vagonu bivši sedem težakov postali su jako ranjeni. Poglavarstvo se na lice mesta popašćilo, da istrogu včmi, koga bude teršila ova nepazljivost.

Pollak Bernat

varaždinski vurar i zlatar daje na zna-uje svojim poštuvanim kupcom, da svake fele odredbe i popravke iz dobrota od nje-stnim Todor R. trgovačke firme se prek ze-mjevu i odvud se učiniju; odredbe i popravke prez nikakve plaće se mogu preuzeti, ili pak k hiži dobavljati.

Ogenj.

Jambrović Jožefa vu četrim brežnim kotaru Ternovčaku stanujućega gospodara dva mali njegovi sineki vu dvorišću svinje i guske pasli jesu ovoga meseca četrtoga dana. Stareši 7 let star njegov sin Maljaš se vu hižu bil potegnul i iz ormara je ši-bice bil vkral i od stala, tak do šest met-rov dalečine kupa slame je jednu rukovel van potegnul i kre stalnoga vuglu vužgal. Lepo suho vreme je blo, i okolo tretje vure je ogenj s plamnog gorel, i tak ne samo on rukovel slama, nego i štala, škeden ko-mora sve napunjeno krmam i gospodarstve-nim oružjem, sve je izgorelo bilo. A zvan loga nikaj ni bilo assekuliranoga.

Pape jubileum.

1878-ga leta februara 20-ga dneva ze-brali su XIII-ga Leona za katoličanske cir-

kve, glavu i tak 1903-ga leta februara me-seca 20-ga dana bude 25 let tomu, kak on na papinski stolici sedi. Poljeg cirkevne po-vestnice svedočanstva iz van svetoga Petra apoštola, tak dugo vreme do IX-ga Piusa još ni jeden papa nije kraljuval. Ravno zato svetkuje sada katoličanski svet s tak velikim veseljem pape jubileuma. Vu Magyar-ski orszagu takaj već vu više biskupijah svetkuvali su ovoga veseloga dana. Sad ne davna iz Kasse biskup po imenu Bubič Žig-mond odredil je, da po njegovoj biskupiji po svih školah novembra meseca 8-ga dana naj svetkuju ovo veliko dogodjenje.

Potepuh.

Humanek Istvan sada stoprarn sedem-najst let star mladi dečko, koj je vre više-krat bil na areštanskoj košti. Sad ne davna, kajti se je suprot stavil višešemu poglavar-stvu, bil je zapert vu rešt i zajedno bil je prefirani za pet let iz glavnoga grada. Hu-manek je ipak ove dane nazad došel. Nego na svoju nesreću ar ga jeden redar izpoznal na vulici, koj ga bil hotel na kapitanski urek odpratiti. Humanek se radi toga se jako bil razlutil i snozom se suprot stavil. Ruku mu je ranil žnjim. Potepuha su ipak na zadnje prijeli i zvezanoga predali više-šemu poglavarstvu.

Zbog nevernosti.

Vu Tökösu, kak nam odonud pišuju, sledeće pripećenje se dogodilo. Bozar Adam težački človek, koj je vre od jednoga leta vu nezakonitim stališu živel s Vorik An-num, za koju je jako bojazljiv bil. Nego imal je i takaj zroka bojazljivom biti, kajti snažnu pucu, tak rekuć po silnim načinom držal je pri sebi, i zbog najmenše sumlje haril je pucu. Vorik Anna je vu skrovnosti zaljubljena bila vu Perka Janoša s kojim je namenula i skočiti takaj. Prek večera na večer kesno je došel Bozar dimo, i kad je vu dvor bil stupil, vidi da Vorik Anna iz stala ide van, vu kojoj štali ni bilo nikaj drugoga, nego za kurenje drva naložena. Bozaru se ovo nekaj čudnoga vidilo, ide taki vu štalu i tam vu jednom kutu spazi Peška Janoša. Bojazljiv človek pograbi vu ruke jednoga kolica i nekuliko put vudri žnjim njega po glavi, zatim pako ga tam ostavi, i ide vu hižu, gle i puci takov vu-darec daje, da se vu onim hipu mrtva iz-rušila na zemlju. Kašnje, kad se bil pomiril, ide vu štalu. Pucu dohlo položi kre mrtvoga i vužge slamu s kojim je nje bil pokrtil. Zatim otide vu hižu, doli si legne, kak da bi spal. Ognja su susedi spazili, koj je vre na krovu s plamnog gorel, kojega su onda s velikom teškoćom itak pogasili. Po poga-šenju ognja našli su dvojia izgoreta mrtva tela takaj. Počeli su onda rotiti Bozarta, koj je zatim i valual strahovitu svoju včinjenu grehotu.

Z A B A V A

Nagy Andraša novi pruslek.

Sabolski mešter, koj pod z ponjave na-pravljenim šatorom tržil je svoju parteku, po vnohom govorenju rekel je Nagy An-drašu:

»Da bi vam oči vaše! Pak jeli ste vi već videli, kada takovoga prusljeka? Ovoga neg vam ja dadem ta za jeden forint i dva-deset krajcarov? Ovoga prusljeka? Vaš stari otec je ni nosil takvoga nigdar. Nije za vas ov ite dalje.»

Tim pograbi iz Nagy Andraša ruk prus-ljeka i hiti ga tamo med druge.

Nagy Andraš bil si je premišljaval. Im je lep taj prusljek, to je istina. Ni moći ta-jiti. Osim toga je i fini takaj. Tak je gladko njegovo sukno, kak da bi iz baršona bilo. Nego da je već pustil taj huncovski sabol jednoga forinta i toga seksara bi mogel pustiti.

— »No ja pako nedam više za njega, ... »Vzeme si svoju torbu i spravi se iti. I načinil je već nekuliko korakov i za-tim je postal bil. Kak da bi ga nekaj vklelo bilo nazad: tak lepoga mudroga sukna prus-ljeka niti bivrov ne nosi doma. Ovd i ostavi?

Neostavi! . . .
Eh, nek bude, kupim si na Katalinskim senjmu.

No sad se već za istino odpravil. Kad je već prec daleko bil, sabolski mešter je za njim kričal:

»Andraš gazda, hodte nazad, samo na jednu reč. Tak zaistinu da nedate više za njega?

»Nagy Andraš je već na pre znal, kaj će slediti zatim.

— Zato je samo preko ramena odgo-vora dal nazad.

— »Niti jednoga krajcara više»
— »No dajte daklje peneze.»

Nagy Andraš je ovu reč nazaj poslušal. Još jedenput je dobro previziteral nu-teršnju i zvanjsku stran prusljeka i onda si smajstrom v ruke segneju. Na broji mu peneze, na ramena svoja položi novoga pru-sljeka i još jedenkrat segne se vruke sabo-love.

»Tak sam vam izplatil prusljeka cenu.»
»Platili jeste. Zdravjem ga nosite, dru-goč da dojdete vu varoš, najte se vugibati mojega šatora.»

Nagy Andraš od veselja fučkajuć išel je proti svojemu domu. Tak je dobre volje bil, da kad je do tak zvane »Ne tovább» krčme bil dospel, obrnul se nuter na nje-zina vrata. Tak si je bil mislil, da si je vre jeden napitek vina ipak bil za služil zato, da je onoga lepoga prusljeka za tak fal cena mogel dobiti. »Pak zvan toga ipak ne pijem nikad vina.»

Vu oštariji se s Spanyol Barši Kalma-nom bil žišel, koj je iz istoga onoga sela stanovnik bil. I poljeg njega se nastanil.

»Za kuliko ste kupili toga novoga prus-ljeka? »pita od njega Spanyol Barši Kalman? — Po gunité,» — veli njemu Nagy Andraš, kad prije s veseljem pogladi prusljeka sukno.

Reče Spanyol Barši Kalman — kak vidim, da ste dali za njega tri forinte. Ako ni više. Nagy Andraš se s radostjum na-smeje.

»Ni sam dal tuliko tuliko za njega, ču-jete vi, ov samo jeden forint i dvadeset krajcarov košta.»

»Neg vam verje tko hoče»
»Nego čujete vi, za istinu, da nije koš-tal nikaj više. Cenil je sabol, nego ja sam njemu ni hotel više dati, kak sam mu bil obečal. Vreden je kaj nē?»

I jako je vreden za pol čene ste ga dobili, vam morem reći.

Nagy Andraš je već popil jeden na-pitek vina. Drugoga si je nakanil zapovedati, već je ta dal flašu, kad ga na hitro jedan misel obstre i veli kelnaru.

»Jeden liter donesite onoga po četr-deset.»

Spanyol Barši Kalman je ni hotel pri-voliti.

»Mogli bi mi iti čujete vi ar se počne kmičiti.»

»Na jedankrat idemo, samo prlvje ovo popijemo?»

»Nek bu zbogom. Im nam nebude naskodilo.»

Med pitvinom Nagy Andraš je pripovedal celo dugovanje, kak je prusljeka kupoval. Stari prusljek je več jako ponošeni, malo mi se težko vidilo vu njem hoditi. Bil je dober i on takaj, več deset leta tomu vnogo vremena, ravno tak dugo je držal. Onda je pripovedal, kak se pogadjal z sabolom.

»Tak je, čujete vi, vre skoro jeden forint i trideseti krajcarov sam hotel dati za njega, ar kaj guder gdo reče, lep je ov prusljek.»

»Lep i dober je takaj — veli Spanjol Barši Kalman, medju prste prime i prusljeka sukno počel je ružditi.

»Vu ovim prusljeku morete ili vi makar pred samoga kralja takaj.»

»Kaj ne? Kelnar donesite još jednu flašu vina, nego nekaj dobroga! . . . To ja velim, no, kaj ni da sam dobroga sejma napravil?»

Kelnar je donesel.

»Nebude vnogo od ovoga vina?»

»Ah kak bi bilo, dragi moj kumek — odgovori Nagy Andraš, koj je počel dobre volje postajati. To je več človeku vu naturi da se veseli njegovo srčce, ako mu hvaliju nekaj njegovoga. Samo se tak debeli, ako na primer od njegovoga konja to veliju: no ovo lepi konj.» Ali pako: »to ja držim za konja.» Dal bi vu takovim slučaju još svoju rubaču iz sebe Kaj pako onda, kad hvaliju njegovo kupuvanje!

Popili su drugi liter vina takaj. Kod tretjega se opet zgiasi Spanjol Barši Kalman.

»Još se budemo napili moj kumek.»

»Ah kaj bi se napili, kaj bi se napili.

Ostanimo još jedno malo. Vidiš dragi moj kumek, ja se navek veselim ako iz takovim poštenim človekom dojdem skupa, kak ti jesi. Malo ima takovih vu seli, čuješ li, kak si ti, i cela tvoja familija.»

— No, no, moj kumek. Ti si takaj islinski človek bil za celo tvoje življenje. Bog te nek poživi.»

»Tebe takaj dragi moj kumek.»

Kad su se Spanjol Barši Kalmanu vuha počela črjeniti, on takaj zapovedal jeden liter vina donesti. Tim su pomalno pijuckali, spominali se, i hvalili jeden drugomu svoja dugovanja, da pače i kušovali se jesu, tak daleko je nje združilo veliko prijateljstvo.

Na zadnje počeli su i popevati ovu jednu popevku:

»Nema lepše ptice, nema lepše ptice od črlene lastavice.

Nema lepše žene, nema lepše žene od magjarske snešice.

Mudre su joj oči obrve pak črne. Hej njena draga majka, hej njena draga majka po voli mi odranila.»

Onda je ošterijaš k njim bil pristupil. »Prijatelji, niste li vi iz mesia Valyoga?»

»Je verek odonut jesmo.»

»Još nisam hodil onud, daleko je ovo selo od odovud.»

»No sad idemo verek moj brate!

»Idemo verek brate, drugač se još ovd i včekamo beloga dana.»

Po prašnoj orsačkoj cesti počeli se jesu obinjavši i tak su počeli iz nova popevati ovu popevku:

»Nema lepše ptice, nema lepše ptice» Kad su do Banyahegyji zване čarde bili došli, Nagy Andraš je prestal dalek popevati.

»Nekaj ti povem moj dragi brate. Hodimo simo nuter takaj. Još kak dečko od onoga vremena nisam bil ovd. Gledi još svetlost videti kroz oblaka.

»Hodi dimo brate moj, daleko jesmo još od Valyoga našega sela.»

»No dragi moj brate, dragi moj pajdaš. Za moju volju, no včini mi vre za moju volju: gledi imam još jeden forint . . . evo ovd je.»

Nije bil našel onoga forinta badava je bil iskal vu pruslečnim žepu.

»Kam je mogel prejt? No ni, im je novi prusljek na meni, penezi pako vu starim jesu. Zatim pobere van iz žepa od staroga prusljeka sve, kaj je bilo vu njem. Jedna kostura i zatim jeden forint penez.

»No, sad vre hodi nuter.»

»Neidem brate, nit ti nejd i nuter.»

Nagy Andraš prime Spanjol Barši Kalmana i vleče njega za sobum.

»Ako nećeš iti brate, ja budem te nesel.»

Spanjol Barši Kalman takaj pograbi Nagy Andraša i on njega takaj vleče. Tak dugo bili se jesu na težali, dok samo jednut rips

Nagy Andraša novoga prusljeka zadnja strana se vdilen razdrapila. Na dve strani se razdelil novi prusljek. Koda čuje razdrapljenja Nagy Andraš svojim desnum rukum, vu kojoj je još bil držal kusturu, silnim načinom vudari Spanjol Barši Kalmana po njegovih prsah.

Samo jeden jedini krat.

Spanjol Barši Kalman se je iznuhal. Dva koraka je včiml na pre, zatim se iz hrplum naslonil na vučena vrata.

»Vpičil si me brate.»

Iz njegovih prsah tekla je krv. Noge njegove počele su drhtati i samo napedenkrat, kak je bil dugi dugi srušil se je na zemlju. Dva ili trikrat si je još bil zdeknul i zatim prestalo je vu njem živjenje.

Nagy Andraš kak pečina stal je na svojem mestu, kak da bi korenje pustile bile njegove noge vu zemlju. S čudnum ocima gledal je mrtveca obraza, kaj je vu onim hipu zevsema bil prebledil. Njegov obraz takaj se na mrtvo bledoga premenil. Taki se bil iztreznil, iz ruke padne njemu van krvava kustura.

Ostala bili jesu zvršili zakone znana gospoda. Njihova meštija je ova. Lepo su postupali znim, ar je ni samohotice bil ubojnik. Nego zato ipak odsudili su Nagy Andraša na četiri leta vu oštru vazu.

Imal je poleščice vu obilnosti. Niti muhu je ni vredil Nagy Andraš nigdar. Bili jesu svedočili kre njega, da je bil miroljubiv, krotek tih človek vu celum svojem življenju. Ljubil je svoju tuvaruščicu. Jedino samo njim je živel. Svedočili jesu, da je marljivo poslušal uvek, nije hodil po ošterijah, nije bil svadljive nature, šparavni, delavni s jednum rečjum, za poštenoga človeka poznalo je njega celo selo. Nije bilo tužbe proti ponašanju njegovem niti vu vuži takaj. Kada je tamo tri leta s poštenjem sprevodil, na četrtlo leto jesu njega slobodnoga odpustili.

Obraz njegov bil mu je prepajeni i jako bleđi, kad je prama domu svojemu bil putoval. Novi njegov prusljek, vu kojem su bili njega prijeli na njem je bil. Od onoga vremena ni ga bil nosil. Čemu, im vu reštu

more si prešparati človek svoje oblečalo, daje tam država dobro debelo halinu.

K zahodu se već pripravljalo sunce, kad je dimo došel. Hej! Kak se mu je izlečalo njegovo srčce, kad je vu dvor stupil. Bil je on s travom ves zaraščeni, ni ga bil čekal, niga bil primil nigdo. Nego ipak ga bil primil negdo: nekakvu vuhku toplotu je počutil na svojih rukih. Stari Šuhanc zvani veren pes lizal je ruke i onda kad ju je oblizal, skotal se bil po zemlji. Opet gore skoči, zatim s glasnim lajanjem celoga dvora obrdree i onda opet k njemu nazad dobeži.

Illeš Roza vdovica njegova suseda razsvetila je Nagy Andraša od žalostnoga dogodjenja.

»Ah ona krivobožna! Ni se mogla bila dimo včekati svojega vernoga tuvaruša, pak se izprijetila s onim pijanim cimermanskim detičum. Decu je takaj sobum odpelala. Sad se negdi po Budapestu potepleju.

»Vidite Andraš na to ste vi došli.»

»Nagy Andras iz prvine je mislil, da njegova suseda samo šalu ima žnjim. Preiskal je onda ližu, dvora, vrta i sve.

Onda si doli sedne pod kapna dve svoje ruke nasloni si svoju glavu.

Iz očih njegovih pako počele su suzucureti i povučijem tekle jesu po onim nesrečnim novim prusljeku.

Po Szentmihalyi Gyuli

— M. F. —

Nekaj za kratek čas.

Kaj mora onda napraviti?

Kobi: Poveč mi si ga Salamon, ako ga ka nešer mene šukne, kaj si ga onda treba delat?

Salamon: Ti njemu si ga onda reči, da mein hern! i onda pak njegova hobanja rezkoš na dvoje, thak, da si ga gleich pretegne! Punktum!

Ako pa ga pri mene ne nož ili sablja?

Nu, onda laufsrit i beži wi donnerwetter! Ferstets mein Kobi? Ja, ja!

Pozna ga.

Obluženik, povečte svoje prezime i krstno ime.

Im, hm gospon sudec, kak se mi vidi, oni su još tu novi čovek. Od ke dobi već hodim ja sim, pak me nepoznaju. A zakaj me ovi drugi sudeci tak poznaju, da me niti nepitaju, kak se zovem, nego me samo zapišuju vu on modri papir, za koga gospoda veliju, da je plotokor, očem reči protokol, ali kak se vragu zove!

Preveč je uljuden.

Kak se vam vidi, je tu ne zima? — pita jedna gosta.

O je, i ako dopušlju, mene zebe.

Vesejle deteta.

Tatek, sam si premisli, kak ti bu to pak smešna stvar, ne sam si napravil zadaču.

No, pak kaj je vu tim smešnoga?

Je, da bi samo ti videl, kak bu se pak zutra gospon navučitelj srdil, da mu povem, kaj nemam zadaču napravljenu, ti bi se od smeča razpočil.

Hrusócy F.

Gabona árak. — Cienna žitka.

1 m.-máza.	1 m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	14.50 —
Zab	Zob	11.20 —
Rozs	Hz	11.00 —
Kukoricza új	Kuruza nova	10.50 —
» » ó	» » stara	12.60 —
Árpa	Ječmen	10.40 —
Fehér bab új	Gráh beli	18.50 —
Sárga » »	» » žuti	14.50 —
Vegyes » »	» » zmčšan	15.00 —
Lenmag	Len	25.00 —
Bükköny	Grahorka	12.00 —

Hirdetések

felvételnek lapunk kiadójának
dóhivatalában.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben és európai nemes gyökerezés és sima vesszők mélyen leszállított árákon. Oltványok ezre 90—100 forint. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemefajlokból, fajtisztán, teljes jótállással illa a szállítvány a megrendésnek meg nem felel, ugy az oltó- és visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebből szükségelt az én költségemen házihoz szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERÍTÉS.

Diócsentia csemeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő süvénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmitféle állat, még az apróbb nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen kuleszal zárhatók. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékoztás végett szíves fénynyomatú díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy-egy könyvet kap ezzel, ki ezimét egy levelezőlapon tudatja, mely nemesen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát hasznosra fordítanák, városom, falom, pusztám, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így meg azoknak is érdekeltem áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert haime számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinnek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsentia.

Kétféves, oriai jövedelmét biztosító oltvánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: Érmelléki Elő Szőlőoltvány-Telep. Nagy-Kánya u. p. Székelyhid 819 4 20

472 sz. 1902.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíróság 1901. évi V. 323/1 sz. végzése következtében Dr. Tamás János ügyvéd mint az Alsólendva Vidéki takarékpénztár engedélyese perlaki lakos javára Szovári Jakab és társai novákovecki lakosok ellen 558 k. s jár. erejéig 1901. éviszept. hó 10-én fogantatosított kielégítési végrehajtás utján le foglalt és 2406 k-ra becsült következő ingóságok u. m.: 2 pajta, 3 sertés ól, 2 kukoriczakas, 1 szekér, 1 tehén és 3 ló nyilvános árverésen eladatlak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíróság 1902. évi V. 498/2 sz. végzése folytán 558 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi július hó 2 napjától járó 6% kamatai, 1/3 % váltó díj és eddig összesen 68 kor, 95 l. bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Novákoveczen alperesek lakásán leendő eszközészére

1902. évi nov. hó 25. napjának d. e. 10 óraja

határidőül kitzetelik es ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le és felülglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Perlakon, 1902. évi novemb. 10. 834

533 sz. 902.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíróság 1896. évi 7056 és 7057/886 számú végzése következtében Dr. Hajos Ferencz ügyvéd által képviselt Krajnár Iván és társai Zrinyi külvárosi lakosok javára Bosznai István és neje domasinecezi lakosok ellen 300 kor. és 326 k. jár. erejéig 1896. évi okt. hó 20-án fogantatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1300 k. becsült következő ingóságok u. m.: 1 kukoriczakas, kukoricza, 1 ló, 1 csikó, 1 sertés ól, 2 sertés, 2 kocsi, 1 pajta és széna nyilvános árverésen eladatlak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíróság 1902. évi V. 532/2 számú végzése folytán 84 k. 58 f. korlátozott tőkekövetelés, ennek 1894. évi május hó 4 napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 121 k. 30 f. bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen vagyis Domásineczen leendő eszközészére

1902. évi november hó 29 napjának d. e. 10 óraja

határidőül kitzetelik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le és felülglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Perlak, 1902. évi nov. hó 14. 836

Bárminemű

könyvkötészeti munkákat

elvállal és gyorsan készít

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkötészete

Csáktornyan.

Egy fiatal, a magyar, német és horvát nyelvben jártas

segéd

azonnal felvétetik TODOR R. fűszer- és

csemegekereskedésében

Csáktornyan.

835 1—*

A Richter-féle Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziaszer, amely már több mint 31 év óta megbízhatóbeszűrőszószóalkalmazatát köszvényre, csúszl és meghűlésre.

Intés. Silányabb utazatok miatt bevasárlaskor-ovatosak legyenek és csakis eredeti árukat dobozoklana „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 L. I. k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszertárban kapható Forrárt. **Török József** gyógyszerész Budapest.

A Richter F. Ad. és társai, csemegekereskedésben, Rudolfstad.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztárnak Horváth Lukács és Vranovics Vincze dekanoveczi lakosok elleni vjhajtási ügyében 188 kor. tőke s járulékaival valamint 15 kor. 65 fill. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a perlaki kir. járásbíróóság területén fekvő a dekanoveczi 45 szjtkvben felvett $\frac{17}{168}$ rész erdőjárandóság a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben 40 korona, a 46 szjtkvben felvett 721 hrsz. ingatlannak Horváth Lukács nevében álló hányada ($\frac{1}{68}$) 15 kor. a 60 sz. tkvben felvett $\frac{1}{168}$ rész erdőjárandóság a vjhajtási törvény 156. §-a alapján egészben 20 kor., a 235 szjtkvben felvett 720 hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156 §-a alapján egészben 270 kor., a 735 szjtkvben felvett 62 hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156. §-a alapján egészben 365 kor., a 616 sz. tkvben felvett 836 hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156. §-a alapján egészben 147 kor. kikiáltási árban mint becsárban az

1902. évi decz. hó 9-én délelőtt 10 órakor

Dekánovecz községhezánál Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd vagy helyettese által megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikiáltási ár 10%-át bnatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1902. szept. 11. 831

4558. szám tkvi 1902.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztárnak Czár Mária, Hegedüs Mihály, Kóczián Antal és Kovacsics Iván, dekanoveczi lakosok elleni végrehajtási ügyében 460 kor. tőke s jár. valamint 28 kor. 65 fill. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a perlaki kir. bíróság területén fekvő a dekanoveczi 389 szjtkvben felvett 601 hrsz. ingatlannak Hegedüs Mihály nevében álló hányada ($\frac{7}{45}$) 71 kor., a 46 szjtkvben felvett 721 hrsz. ingatlannak Hegedüs Mihály nevében álló hányada ($\frac{3}{9}$) 57 kor., az 1254 szjtkvben felvett $\frac{17}{168}$ -ad rész erdőjárandóságnak Hegedüs Mihály nevében álló hányada ($\frac{1}{8}$) 9 kor., a 428 szjtkvben felvett 169 hrsz. ingatlannak Hegedüs Mihály nevében álló hányada ($\frac{1}{9}$) 34 kor., az 559 szjtkvben felvett 653 hrsz. ingatlannak Hegedüs Mihály nevében álló hányada ($\frac{3}{22}$) 24 kor., 145 szjtkvben felvett 529/h hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156 §-a alapján egészben 59 kor., a 296/a hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156 §-a alapján egészben 110 kor., a 180/3 hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156 §-a alapján 53 kor., a domásineczi 328 szjtkvben felvett 1871 hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156 §-a alapján egészben 209 kor. kikiáltási árban, mint becsárban az

1902. évi decz. hó 11-én [d. e. 10 órakor

Dekánovecz községhezánál és a domásineczi ingatlan Domásinecz községhezánál ugyanazon napon délután 3 órakor Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd vagy helyettese

közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikiáltási ár 10 %-át bnatpénz fejében letenni kötelesek. 832

Perlak, 1902. évi szeptember 12-én.

4557 sz. tk. 902.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztárnak Tamasek Imre dekanoveczi lakos elleni vjhajtási ügyében 128 kor. 120 kor. tőkék s jár. valamint 17 kor. 65 fillér árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a perlaki kir. bíróság területén fekvő a dekanoveczi 242 szjtkvben felvett 737 hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156 §-a alapján egészben 78 kor., a 281 szjtkvben felvett 568/b hrsz. ingatlan 89 kor., a 111/b/2 hrsz. ingatlan 71 kor., a 493/b/2 hrsz. ingatlan 34 kor., az 530/b/2 hrsz. ingatlan 107 kor., az 591/b/2 hrsz. ingatlan 56 kor., a 687/b/2 hrsz. ingatlan 44 Kor., a 373/b/1 hrsz. ingatlan 123 kor. — a 480 szjtkvben felvett 12 hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156 §-a alapján egészben 955 kor. a 642 szjtkvben felvett 736/b hrsz. ingatlan a vjhajtási törvény 156 §-a alapján egészben 156 kor. kikiáltási árban mint becsárban az

1902 évi decz. hó 16-ik napján d. e. 10 órakor

Dekánovecz községhezánál Wollák Rezső

csáktornyai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikiáltási ár 10-át bnatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlakon, 1902 szept. 12-én 832

4256 tk. 902.

Együttes árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztár s társainak Pongrácz István és neje Béli Anna muracsányi lakosok elleni végrehajtási ügyében 4200 korona tőke s járulékaival valamint 27 k. 75 fill. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a perlaki kir. járásbíróóság területén fekvő a muracsányi 3286 szjtkvben felvett 3319/a hrsz. ingatlan 271 kor. kikiáltási árban, mint becsárban az

1902 évi decz. hó 17-ik napján d. e. 10 órakor

Muracsány községhezánál Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10 %-át bnatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1902. évi július hó 25-én.

830

Utánzott ékszer- és óra különlegességek!

Fióközlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy az iskola-utcai volt Herlinger féle helyiségben

fióközletet nyitottam.

Ugyanott raktáron tartok, mindennemű legdivatosabb **arany-ézüst- és kinczüzst ékszereket és háztartási czikkeket, ugyszintén zseb-, lall- és ébresztő órákat.**

Magamat a n. é. közönség b. partfogásába ajánlván maradtam

kiváló lisztelettel

Weisz Márton

837 1—*

óras és ékszerész.

Egy jókarban levő 3-as vaspénzszekrény (Wieser-féle) jutányosan eladó.

Javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek!